

TERRA

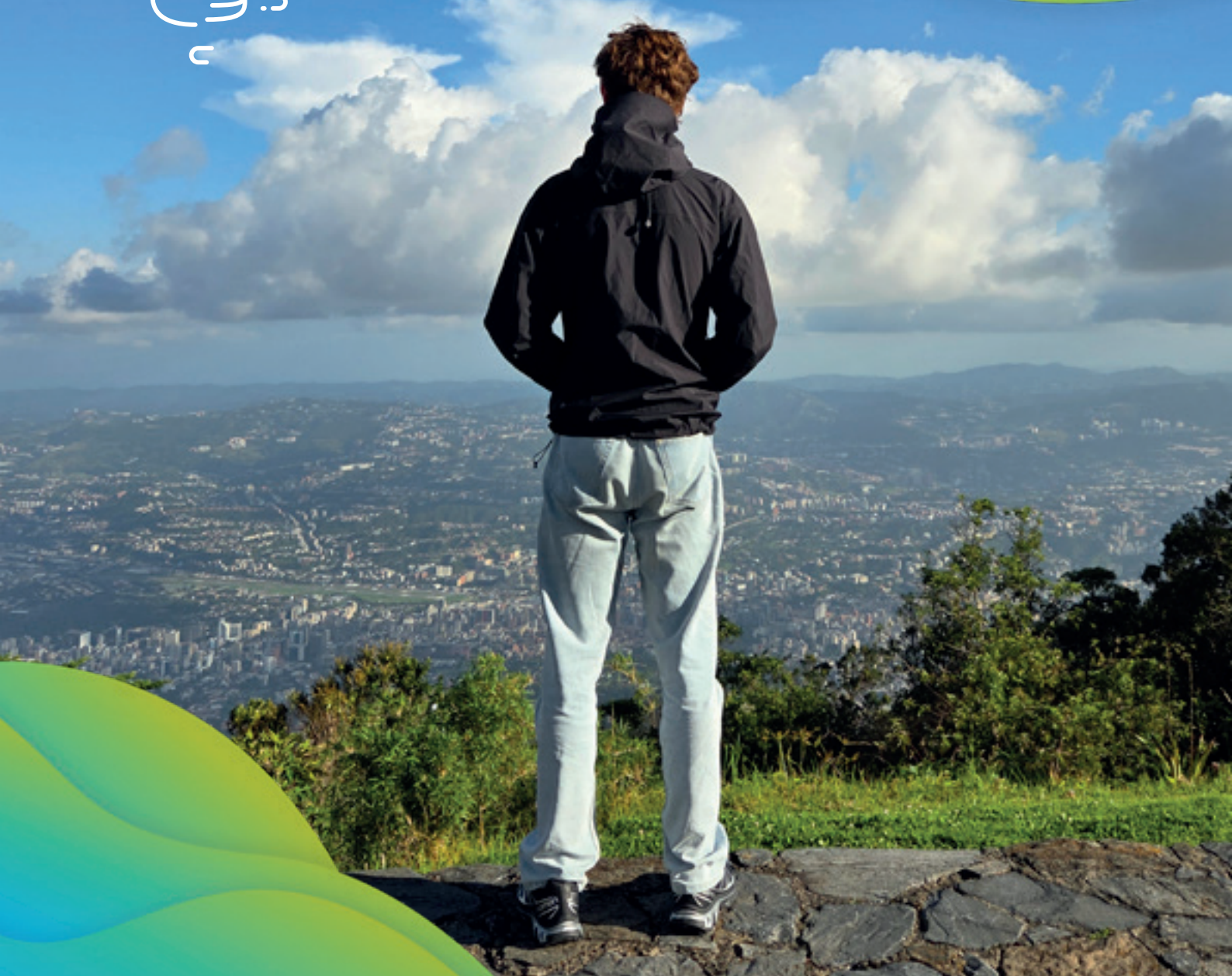
Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 11 - nr 61
Afz./V.U.: AFS Low Lands
H.Consciencestraat 52
2800 Mechelen (P509725)

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

AFS Low Lands
Regio Vlaanderen

WINTER 2025

BILL EATON

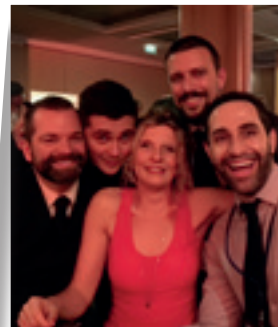
KADERVORMINGS-
WEEKEND 2025

PROJECT
TAC EN NPOT

Omwille van het Bill-effect!

Door Caroline Steyaert

Een dikke 10 jaar geleden ontmoette ik Bill Eaton. We schrijven Parijs 2014: de grote 'Centennial Celebrations' waarmee we het ontstaan van AFS herdachten en onze 100ste verjaardag vierden.

Exact 100 jaar daarvoor hadden pacifistische Amerikanen de 'American Field Service' uitgevonden. Ook zij gingen hun vaderland en Europa steunen tijdens de Grote Oorlog die toen gruwelijk om zich heen greep. Maar niet met wapens, wel met ambulances.

Ook zij gingen het slachtoffer op, niet om te doden, wel om levens te redden. Omdat ze zich heel kritisch opstelden tegenover geweld en elke jonge man in de modder van de Westhoek of Noord-Frankrijk, ongeacht zijn nationaliteit, als 'slachtoffer' zagen.

Straf hoe actueel keuzes van inmiddels 110 jaar oud terug zijn.

De vrijwillige ambulanciers met hoofdkwartier in Parijs, hadden in 1914 hun keuze in elk geval gemaakt en daardoor kwam ons hele internationale netwerk 100 jaar later samen in Parijs: back to the roots of AFS, een moment van reflectie, ingetogenheid, feest en dankbaarheid.

Op deze herdenking waren AFS-stafleden, bestuurders, vrijwilligers en ook heel wat alumni van over de hele wereld aanwezig. Zo werd Parijs de plek om te netwerken, nieuwe mensen te leren kennen en contacten voor de toekomst te leggen.

En zo werd ik plots aangesproken in het West-Vlaams! Vreemd, want ik was mij er niet van bewust dat er vrijwilligers of alumni uit West-Vlaanderen aanwezig waren.

Dat was de charmante man die mij aansprak dan ook niet. Bill was Amerikaan, maar met als tweede vaderland België. De Westhoek meer bepaald, waar hij in 1971-1972 zijn AFS-jaar had doorgebracht.

En dat stukje Vlaanderen had Bill nooit meer verlaten. Net zoals het AFSEffect voor Bill levenslang is blijven doorspelen. AFS heeft Bill zijn leven bepaald, heeft hem onrechtstreeks de diplomatie ingeleid, in het Witte Huis gebracht en in de NAVO.

AFS heeft er ook voor gezorgd dat hij een VS-burger met een Europees randje is geworden. Een West-Vlaams randje, sinds 1971 voor een stukje geworteld daar waar de eerste AFS-ers mee ploeterden in 'de Grote Oorlog'.

En daarom zocht ik na al die jaren terug contact met Bill. Omdat wij tegenwoordig vaak met grote ogen staan te kijken naar wat er vandaag in de VS gebeurt, leek Bill mij de man om aan ons AFS-ers zijn visie te geven op de wereld, de VS en de rol van AFS vandaag.

Je leest zijn inspirerend verhaal vanaf pagina 4.

Na Bill zijn verhaal gehoord te hebben, bleef ik zelf achter met een gevoel van zowel 'be-' als 'ver'-wondering maar ook met de frustratie dat we niet altijd goed genoeg kunnen tonen of uitleggen wat AFS met mensen doet. Wat het AFSEffect kan veroorzaken, wat de gevolgen kunnen zijn van een AFS-programma, hoe AFS niet alleen mensenlevens maar ook gemeenschappen verandert. Hoe AFS niet alleen 100 jaar geleden maar ook vandaag nog broodnodig is!

'Hoe kan ik dat aan mensen duidelijk maken?' dacht ik na het interview met Bill?

In een steeds meer individualistische samenleving waar democratie onder druk staat en extremisme en protectionisme steeds meer de boventoon voeren, waar mensen bang zijn voor wat anders is, te druk bezig zijn met overleven in de ratrace van het bestaan, te hard worden afgeleid door 101 sociale-mediaflitsen volgens fabeltjesfuij-algoritmes, wordt het steeds moeilijker om gezinnen te vinden die hun huizen willen openstellen voor 'de ander', om mensen te vinden die zich vrijwillig doch niet vrijblijvend willen inzetten voor AFS, om scholen te vinden die hun poorten openen en overheden die onze goede zaak (financieel) willen steunen.

Ik zou alle sceptici, twijfelaars, drukdruk-druk-doeners, individualisten, kapitalisten, extremisten, ... maar ook eenzamen, armen, mensen die niet gezien worden, willen vertellen wat het AFSEffect kan zijn en waarom het de moeite waard loont om er je tijd, energie, geld of plek aan tafel aan te geven.

Omwille van het Bill-effect!

Omwille van het AFSEffect!

Laat ons blijven vechten voor een meer vreedzame, rechtvaardige en duurzame wereld.

Laat ons mensen blijven overtuigen mee op onze AFS-kar te springen.

En aan jou: Merci om in het AFSEffect te geloven, Merci voor jouw engagement.

Fijne feestdagen! Moge 2026 het jaar van de kansen, de vooruitgang, de solidariteit, de rechtvaardigheid en de menselijkheid zijn!

Voorzitters- weekend 2025

Voorzitters werken samen aan de toekomst van AFS

In oktober vond het Voorzittersweekend plaats. Tijdens dit weekend kwamen onze voorzitters samen om ervaringen uit te wisselen, uitdagingen te bespreken en samen te werken aan de volgende stappen voor AFS Low Lands. Het werd een inspirerend en constructief weekend.

Ook leuk nieuws:

een aantal van onze voorzitters zijn dit najaar naar de eerste Chapter Leadership Summit in Malaga geweest. Hier kwamen AFS-vrijwilligerveorzitters van over de hele wereld samen om ervaringen en kennis te delen.

Bill Eaton

Een West-Vlaamse Amerikaan over oorlog, democratie en de kracht van AFS

Bill Eaton beleefde zijn AFS-uitwisselingsjaar in 1971-1972 in de Westhoek, studeerde vervolgens geschiedenis, bleef heel zijn leven verbonden met België en met AFS, vocht in twee oorlogen, werkte lang als Amerikaans diplomaat en schopte het tot adjunct-secretaris generaal van de NAVO. De ideale VS-burger dus om uit te vragen over vrede en democratie, het Amerika van vandaag en het belang van AFS nu en in de toekomst. Maak kennis met deze sympathieke en wijze West-Vlaamse Amerikaan!

Bill en president Reagan die hij vergezelde naar Londen voor een bijeenkomst van de G-7 bijeenkomst in 1985.

Wat was en is je relatie met België?

Voordat ik als AFS-uitwisselingsstudent naar België ging, wist ik heel weinig over België. Maar tijdens mijn verblijf in West-Vlaanderen werd ik ondergedompeld in de geschiedenis en unieke cultuur van het land. België, en met name Vlaanderen, is mijn tweede thuis geworden. Ik heb nog steeds nauw en frequent contact met mijn Belgische familie, bezoek België regelmatig en ontvang mijn Belgische familie ook tijdens bezoeken aan de VS. Na mijn pensionering als Amerikaans diplomaat was ik eerder dat ik werd geselecteerd als adjunct-secretaris-generaal van de NAVO en heb ik drie jaar in Brussel gewoond. Ik hoop volgend jaar weer terug te keren naar België om tijd door te brengen met mijn Belgische broer, mijn middelbare schoolvrienden en de vrienden die ik heb gemaakt op het NAVO-hoofdkwartier in Brussel.

Hoe zag je verdere AFS-carrière eruit na je AFS-jaar in de Westhoek? Ben je betrokken gebleven bij AFS toen je terug was in de VS?

Mijn jaar in België heeft mijn leven veranderd. Ik groeide op in een kleine plattelandsgemeenschap in Virginia, in een gezin met zeer beperkte financiële middelen, en mijn AFS-ervaring opende mijn ogen voor de wereld. Het leidde tot een carrière als Amerikaans diplomaat met diensten in Guyana, Moskou, Istanbul, Ankara en Milaan. Uiteindelijk werd ik de Amerikaanse adjunct-minister van Buitenlandse Zaken en de Amerikaanse ambassadeur in Panama. Ik werd ook gekozen tot adjunct-secretaris-generaal van de NAVO voor een termijn van 3 jaar.

Nederlands leren terwijl ik bij een Vlaams gezin verbleef en naar school ging in Diksmuide, waar uiteraard alle vakken in het Nederlands werden gegeven, was spannend maar wakkerde een grote interesse in talen aan. Wat er later toe

leidde dat ik vloeiend Russisch, Italiaans, Turks en Spaans heb leren spreken. Als uitwisselingsdeelnemer leerde ik me aan te passen aan een nieuwe cultuur en nieuwe manieren van communiceren. Het hielp me om nieuwe perspectieven te krijgen op mijn eigen cultuur, vooral gezien vanuit het perspectief van een buitenlander. Deze vaardigheden waren enorm nuttig gedurende mijn hele carrière. Ironisch genoeg helpen die levensvaardigheden me ook om een aantal culturele verschillen in de VS van vandaag beter te begrijpen.

Ik ben betrokken gebleven bij AFS-USA. Naast mijn financiële bijdrage aan de organisatie en haar doelstellingen, had ik ook de eer om 8 jaar lang deel uit te maken van de Raad van Bestuur van AFS-USA, waarvan 2 jaar als voorzitter.

Heeft de ervaring in Westhoek je iets geleerd over de wortels van AFS die in de Eerste Wereldoorlog liggen?

Ik ben sowieso gefascineerd door geschiedenis, dus wonen in de Westhoek was een droom. Ik werd dagelijks omringd door herinneringen aan de Eerste Wereldoorlog.

In mijn dorpje Jonkershove werden in 1971-1972 nog elke dag bommen gevonden in de velden. Overal zag je begraafplaatsen van oorlogsslachtoffers. Mijn Belgische vader vocht in de Tweede Wereldoorlog en vertelde verhalen over zijn diensttijd. Mijn school stond in Diksmuide, waar jaarlijks de IJzerbedevaart werd gehouden, een herdenking van de uitdagingen waarmee Vlaamse soldaten in die tijd werden geconfronteerd.

Al die plekken en ervaringen brachten de verschrikkingen van de oorlog tot leven en gaven me nieuwe perspectieven op actuele gebeurtenissen (zoals de Vietnamoorlog, die gaande was toen ik in België was). Direct na mijn terugkeer uit België naar de VS werd ik opgeroepen voor

het Amerikaanse leger, ik werd weliswaar naar Zuid-Korea gestuurd in plaats van naar Vietnam. Desondanks versterkten de gevolgen van de oorlog het besef dat het vermijden van elke oorlog belangrijk is, ook vanuit een puur rationeel standpunt.

Welk effect heeft jouw AFS-ervaring gehad op je identiteit en verdere ontwikkeling?

Ik heb al iets verteld over de kennis, vaardigheden en ervaringen die ik heb opgedaan tijdens mijn jaar als AFS-deelnemer in België. En die lijst vul ik graag aan. Zo is er mijn passie voor vreemde talen, mijn empathie en het begrip voor verschillende culturen en gebruiken, en mijn inzicht in en ervaring met verschillende onderwijssystemen. Mijn Belgische familie was katholiek, terwijl ik protestants ben opgegroeid. Mijn school was katholiek en het bijwonen van de mis was een van onze vaste gewoonten. Mijn Belgische familie ging elke week naar de mis. Na die viering vroeg mijn Belgische vader, directeur van een basisschool, me altijd om een samenvatting van de preek van de priester in het Nederlands te geven. Ik moest dus wel opletten 😊. Het heeft me alleszins geleerd om andere religies te waarderen (wat goed van pas kwam tijdens mijn vijf jaar als diplomaat in Turkije).

Misschien wel het allerbelangrijkste dat ik bij AFS heb geleerd, is om nooit aannames te doen over iemands levensstijl, gewoonten, cultuur, opleiding, politiek of taal. Om de werkelijkheid met een open en onderzoekende blik te benaderen, zelfs wanneer je geconfronteerd wordt met ongewone ervaringen, verschillende meningen en onbekende omgevingen. Want net dat maakt het leven spannend en de moeite waard.

Hoe kijk jij naar de recente ontwikkelingen in de VS?

Er is een tweedeling in de VS tussen wat er in onze politieke wereld gebeurt en wat we in ons dagelijks leven opmerken. Het dagelijks leven gaat in veel opzichten door zoals ik het het grootste deel van mijn leven geleefd heb. Wat er vandaag de dag in onze politieke sfeer gebeurt, doet me echter afvragen wat er met mijn land aan de hand is. Als iemand die zijn hele carrière zijn land wereldwijd heeft vertegenwoordigd, herken ik dat land nu nauwelijks nog. We hebben vandaag een politieke beweging in de VS die gedijt op verdeeldheid, haat, angst en samenzweringen. Als geschiedenisstudent zie ik verontrustende parallellen tussen het huidige Amerika, nazi-Duitsland en andere autoritaire regimes, waaronder de Sovjet-Unie, waar ik diende tijdens het hoogtepunt van de Koude Oorlog. Ik probeer mezelf gerust te stellen dat

we in het verleden ook periodes van diepe verdeeldheid hebben doorgemaakt, zoals het McCarthy-tijdperk, de Vietnamoorlog en natuurlijk onze eigen Burgeroorlog, waarin verdeeldheid en verdeelde politiek ons land en onze democratie bedreigden. Ik leef in de hoop dat we ook uit deze donkere dagen zullen komen.

Gedurende mijn diplomatieke carrière heb ik mezelf constant afgevraagd: "Wat kan ik doen?" Ik kan stemmen op kandidaten die oplossingen zoeken in plaats van vijanden. Ik kan financieel bijdragen aan kandidaten en organisaties die niet bang zijn voor politieke vergelding. Ik kan deelnemen aan demonstraties om mijn medeburgers en de wereld te laten zien dat niet alle Amerikaanse burgers blij zijn met de huidige stand van zaken in de VS. Ik kan opkomende leiders aanmoedigen die oprecht de belangen van alle Amerikanen willen behartigen, niet alleen die van de bevoorrechte en geconnecteerde elite. Ik kan mijn stem laten horen.

In elke samenleving zijn er mensen die vijanden en doelwitten zoeken om de gemoederen te verhitten. Het is gemakkelijk om mensen ervan te overtuigen wat alles dat misloopt de schuld van anderen is. Dat het fout van 'de ander' is dat jij geen goede baan hebt, dat je te veel rekeningen en belastingen moet betalen, dat anderen onterecht uitkeringen ontvangen die jij financiert.

Ik denk eerlijk gezegd dat het presidentschap van president Obama een aantal vooroordelen en racisme heeft aangewakkerd die al sinds het begin een treurig kenmerk van de Amerikaanse samenleving zijn. Wat we nu zien, is een tegenreactie op dit idee van inclusie en gelijkheid.

In de wereld van vandaag gaan veranderingen voor sommige mensen gewoon te snel. Verwarring en angst zijn dan een logisch gevolg. Sociale media wakkeren deze angsten vandaag aan en geven een stem aan krankzinnige complottheorieën. Met een supersnelle en oppervlakkige nieuwscyclus, de puur emotie-gedreven reacties die we overal ongevraagd binnen krijgen en de anonimiteit die eigen is aan sociale media, worden we makkelijk afgeleid door een constante stroom van non-issues, opgeklopt drama en spektakel-nieuws in plaats van dat we ons concentreren op de problemen die er echt toe doen.

Het bezorgt me vandaag ook kopzorgen dat de stemmen van de oppositie overstemd worden door de dagelijkse schandalen. Er zijn op dit moment in de VS zoveel schandalen dat het moeilijk is om je nog te focussen en ze één voor één aan te pakken. Veel van onze politici zijn ook bang voor geweld tegen hen omdat ze hun ware mening uiten en actie ondernemen tegen deze vele schandalen. Zelfs buitenlandse leiders spelen mee met de waanzin die uit Washington komt, uit begrijpelijke angst voor de negatieve

Bill en zijn Belgische broer Willy en diens vrouw Hilde in het Witte Huis tijdens het presidentschap van Joe Biden

gevolgen als ze te hard oppositie voeren.

Maar er komt volgens mij sowieso een tijd waarin de woede het zal winnen van de angst. Ik hoop dat dat snel gebeurt.

Welke rol moet AFS volgens jou vandaag spelen?

In de wereld van vandaag is AFS belangrijker dan ooit. Hoe meer mensen we kansen kunnen geven om zich te ontwikkelen tot wereldburgers die niet bang zijn voor wat anders is, maar die diversiteit waarderen en omarmen, hoe groter de kans wordt dat we een betere wereld kunnen bouwen.

Een wereld vol begrip en empathie in plaats van een wereld die draait op haat en angst. Over verschillen heen, wereldwijd de handen in elkaar slaan, dat is de kracht van AFS.

Dank je wel voor dit gesprek Bill! Wat is jouw laatste boodschap aan onze lezers?

Wees nooit passief of onderdanig als het gaat over haat, discriminatie, haperende rechtssystemen en verzwakte representatieve democratieën. We kunnen op deze fronten nooit zwinen.

Onze stemmen en acties moeten ook gericht zijn op het verbeteren van de wereld voor iedereen en niet alleen voor enkelen. Er zit kracht in 'het getal', dus we moeten internationale organisaties versterken – zowel private als publieke. De handen ineenslaan – zoals AFS ons heeft geleerd – geeft ons de nodige kracht en de wederzijdse steun waarmee we de tegenslagen in de wereld van vandaag wel kunnen overwinnen.

Kadervormings- weekend 2025

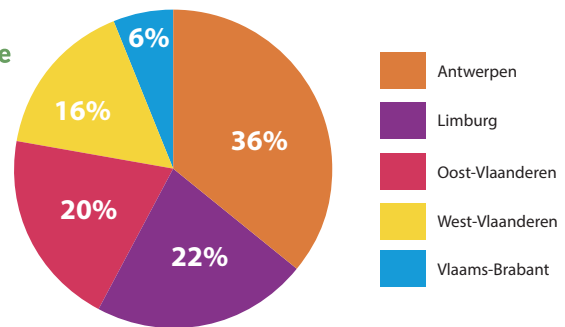
Samen leren, lachen en groeien

FUN ▲

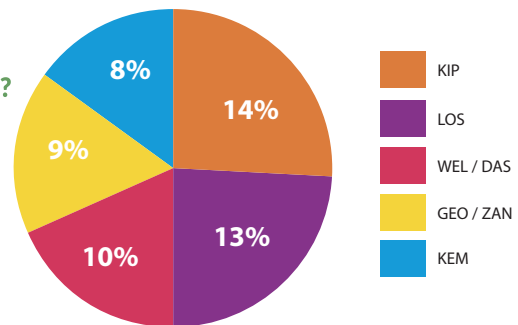
Tijdens het Kadervormingsweekend in oktober verzamelden AFS-vrijwilligers uit heel Vlaanderen en Nederland zich voor een weekend vol uitwisseling, leerrijke workshops en vooral veel plezier. Een goede mix van leren en fun, jong en oud, nieuw en ervaren. Geniet nog even na met deze foto's!

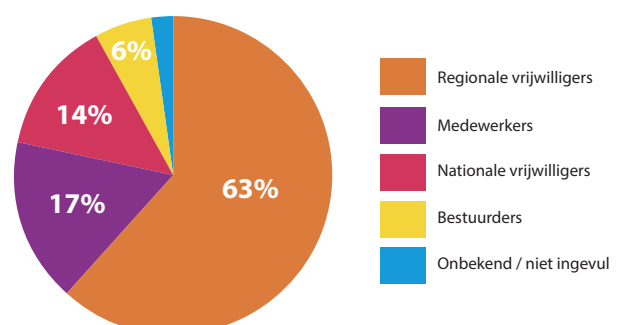
Uit welke regio's kwamen de meeste deelnemers?

Welke comités waren het meest vertegenwoordigd?

Welke rollen hadden de deelnemers binnen AFS?

◀ FEEST

▼ WORKSHOP

▲ QUIZ

VRIJWILLIGER IN DE KIJKER

Robin

Hey! Ik ben Robin. In 2023-2024 deed ik een gap year programma in Colombia en sindsdien ben ik vrijwilliger bij AFS Low Lands. Binnen comité KEM ben ik ondertussen hoofdbegeleider. Ik probeer me zo hard mogelijk te engageren, en grijp ook alle kansen die ik kan. Dat heeft me al beloond, want in amper 2 jaar tijd als vrijwilliger heb ik zelfs al buitenlandse ervaring kunnen opdoen, en daar ben ik heel dankbaar voor. Hieronder licht ik graag 2 van die ervaringen verder uit: beide waren hoogtepunten uit mijn afgelopen jaar.

ESV

ESV, of *Experts for Sustainable Volunteer-Based Youth Work*, was een workshopweek georganiseerd door EFIL in İzmir, Turkije. Van 4 tot 8 maart kwamen vrijwilligers uit elke hoek van Europa samen in het Westen van Turkije. Ik vond het dus een hele eer dat ik hieraan mocht en kon deelnemen. Op dat moment was ik nog maar een half jaar vrijwilliger bij AFS, terwijl de andere deelnemers op ESV allemaal duidelijk meer ervaring hadden. Dat was een beetje intimiderend, maar ik heb uiteindelijk enorm veel geleerd: dingen die ik zeker kan toepassen binnen mijn comité.

De week draaide rond vrijwilligerswerking en -behoud. Zo kregen we bijvoorbeeld uitleg over hoe je het beste nieuwe mensen kan aanspreken die AFS niet kennen. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar mond-op-mondreclame blijft nog altijd de beste manier om nieuwe vrijwilligers te vinden, dus het is essentieel om die vaardigheid te perfectioneren. Daarnaast waren er workshops over communicatiestijlen, conflictmanagement, participatie, validatie, mentaal welzijn van vrijwilligers, etc. - allemaal thema's die belangrijk zijn, zeker binnen een organisatie als de onze die volledig draait op vrijwilligers.

Naast het project zelf was ESV een uniek moment om uit te wisselen met AFS-vrijwilligers uit heel Europa. Ik was de jongste met de minste ervaring, dus ik kon veel bijleren van de inzichten van de anderen. Maar los daarvan was de sfeer ook gewoon goed. De laatste dag hadden we bijvoorbeeld de namiddag vrij, en liep ik met AFS'ers uit Portugal, Tsjechië en Letland door de straten van İzmir - iets wat ik me 2 jaar geleden nooit had kunnen inbeelden.

De thematiek van ESV werd later meegenomen naar de Volunteer Summer Summit (VSS), die ook in İzmir plaatsvond in juli. Daar kon ik dit jaar jammer genoeg niet bij zijn, maar ik hoor er enkel maar positieve dingen over. Zeker een aanrader voor iedereen die zich engageert binnen AFS en internationale ervaringen wil opdoen.

EFIL heeft budget gegeven aan AFS Low Lands om de kennis van ESV lokaal verder te verspreiden. En dat hebben we ook gedaan: op 15 november vond Boost plaats in Mol. Boost was een workshopdag die dezelfde thema's behandelde als ESV, voor externe organisaties zoals jeugdbewegingen. Zo konden we hen een aantal handige vrijwilligersvaardigheden aanleren, terwijl ze kennismaakten met AFS. Wie weet komen hier een aantal nieuwe vrijwilligers uit voort. Dit evenement was een succes met 20 personen uit 15 verschillende organisaties! Het idee is om dit format te behouden en het hopelijk jaarlijks te organiseren op andere plaatsen in Vlaanderen en Nederland om zo andere verenigingen te ondersteunen.

schap van ondernemers waar we een aantal lokale projecten hebben bezocht. Hierdoor waren we goed op de hoogte over de situatie in het landelijke deel van Guatemala en konden we met heel wat inspiratie aan de encuentro beginnen.

Deze encuentro ging door van 24 tot 31 augustus in Huehuetenango bij Afopadi, een partnerorganisatie van Broederlijk Delen. Tijdens deze week werden alle thema's van de online sessies in detail behandeld, samen met de andere deelnemers van Guatemala, Colombia, Bolivia en Peru. In twee grote groepen hebben we een muurschildering en een theaterstuk uitgewerkt waarin die thema's en de gevoelens die ze oproepen gevisualiseerd konden worden. Het was een leerrijke week van verbinding. Tijdens de sessies werd het soms intens; het waren dan ook zware thema's, maar de sfeer was ook heel warm. Zij die bekend zijn met de Latijns-Amerikaanse cultuur zullen weten hoe open de mensen daar zijn, en dat was hier niet anders. Ik heb er een aantal heel toffe mensen leren kennen, en ik zal die week echt niet snel vergeten.

Hoewel En-raizarte niet rechtstreeks iets met AFS te maken had, ben ik wel dankzij AFS bij Broederlijk Delen terechtgekomen. Mijn uitwisseling in Colombia heeft mij de laatste twee jaar al zoveel gegeven. *The gift that keeps on giving* - het heeft mijn leven op de best mogelijke manier veranderd. Daarom wil ik mij als vrijwilliger zo veel mogelijk engageren om terug te geven aan de organisatie die ik zo dankbaar ben.

En-Raizarte

In april deed ik mijn AFS-vrijwilligers mailbox open en zag ik een oproep van Broederlijk Delen: "Deed jij een uitwisseling in een Spaanstalig land, en ben je geïnteresseerd in kunst als vorm van activisme en verzet?" Het ging over een uitwisselingsproject dat in augustus 2025 zou plaatsvinden in Guatemala. Omdat dit mij wel interesseerde, heb ik me opgegeven. Wat is de kans dat ik dat mag doen, dacht ik. Nou, hier zijn we dan.

En-raizarte is een project dat draait rond kunst als vorm van activisme en verzet in Latijns-Amerika. Jongeren uit Guatemala, Colombia, Peru, Bolivia en België namen eraan deel, en dit is het eerste jaar dat deelnemers uit België effectief naar de internationale ontmoeting mochten gaan.

Het project bestond uit vier online sessies, het Wereldkamp van Broederlijk Delen en een internationale ontmoeting in Guatemala als afsluiter. De online sessies gingen over vier uiteenlopende thema's waar de activisten in Latijns-Amerika gepassioneerd mee bezig zijn: onderdrukkingssystemen, vrouwenrechten en genderbenadering, aarde en territorium en valse oplossingen voor de klimaatcrisis. Er werd gereflecteerd in verschillende groepjes en soms kwamen er gastsprekers vertellen over een bepaald onderwerp. Super leerrijk, en mijn niveau Spaans werd ook zeker getest.

Daarna was het tijd om de andere Belgische deelnemers voor de eerste keer te leren kennen op het wereldkamp van Broederlijk Delen, van 2 tot 6 augustus

in De Hoge Rielen. Hier waren ook vier Latijns-Amerikaanse deelnemers van En-raizando aanwezig - dat was de editie van vorig jaar in Colombia. Op het kamp mochten we vrij kiezen uit een heleboel workshops: ik deed onder andere een natuurwandeling, een bezoek aan mijnbouwbedrijf Sibelco en een snelcursus in slam poetry. De sfeer op het kamp was echt goed: allemaal internationaal geëngageerde jongeren die de wereld willen verbeteren. Met de 3 andere Belgische deelnemers was er meteen een klik, en ik kon helemaal niet meer wachten om de maand erop naar Guatemala te vertrekken.

Het programma van Broederlijk Delen duurde van 18 tot 31 augustus. Na een weekje rondreizen hadden we het toeristisch Guatemala wel gezien, en was het tijd om de échte kant van het land te leren kennen. De eerste week brachten we door in Magnolia Miramar, een gemeen-

Nieuwe energie voor actieve wereldburgers

Het TAC-project en de heropbouw van NPOT

Hoe kunnen we vrijwilligers laten groeien als trainers en als actieve wereldburgers?

Die vraag lag aan de basis van het Europese TAC-project (*A Trainers Network for Active Global Citizenship, from local to European*), waaraan AFS Low Lands de afgelopen 1,5 jaar enthousiast meewerkte. TAC bracht AFS-partners uit verschillende landen samen rond één doel: vrijwilligers versterken in hun rol als trainers rond actief wereldburgerschap (AGC).

Maar het bleef niet bij reflectie. Binnen AFS Low Lands leidde TAC tot iets tastbaars en waardevols: de heropstart van een nationale poule van trainers, oftewel NPOT. Een duurzame structuur die niet alleen zorgt voor kwalitatieve trainingen, maar ook voor samenwerking en groei bij onze vrijwilligers.

Van lokaal naar Europees: een gelaagd groeipad

Het TAC-project – *A Trainers Network for Active Global Citizenship, from local to European* – vertrekt vanuit een heldere ambitie: de kwaliteit én de slagkracht van AFS versterken door het uitbouwen van gestructureerde leerpaden voor vrijwilligers. Dat doen we via een cascade benadering, waarbij vrijwilligers als trainer opgeleid worden in hun nationale context (NPOT) en de kans krijgen om internationaal door te groeien naar een regionale poule met de AFS-buurlanden (RPOT) tot een Europese poule van trainers (EPOT).

TAC wil trainers niet alleen nieuwe competenties bijbrengen, maar ook laten zien welke meerwaarde hun rol als actieve burger binnen het vrijwilligerswerk heeft. Vrijwilligers hebben

behoefte aan meer duidelijkheid over de stappen die ze kunnen zetten, de impact van hun engagement en de mogelijkheden om zich verder te ontwikkelen. Daarom investeert TAC in gestructureerde trajecten en ontmoetingsmomenten op alle niveaus – nationaal, regionaal en Europees – waar uitwisseling, communityvorming en groei centraal staan.

Wat komt eraan?

De NPOT – de nationale poule van trainers – is intussen opgericht, maar nog volop in ontwikkeling. Het komende werkjaar 2025–2026 staat helemaal in het teken van bouwen, versterken en verfijnen.

We vertrekken daarbij vanuit 3 duidelijke pijlers:

- 1. Rekruteren & inspireren:** via sociale media, infosessies en nieuwsbrieven worden nieuwe kandidaat-trainers aangesproken.
- 2. Leren & groeien:** een leerpad met peer learning, mentorschap en 'training for trainers' krijgt stilaan vorm.
- 3. Verankeren & verbinden:** NPOT krijgt een plek binnen de bredere vrijwilligerswerking en wil uitgroeien tot een community van trainers die elkaar versterken.

In september startte een nieuwe rekruteringsgolf. De opleiding tot nationaal trainer startte dit najaar tijdens het **Kadervormingsweekend**, en wordt voortgezet op **24 februari 2026** met een tweede trainingmoment. Als kers op de taart organiseren we op **14 maart 2026** een **trainings- en reflectiedag** met overnachting. Een ideale mix van inhoud, reflectie én fun.

“De TAC was een leuke nieuwe uitdaging. Het is erg interessant om op een ander niveau na te denken over waar onze vrijwilligers nood aan hebben en om nieuwe vormen mee uit te denken. Ik kijk ernaar uit om binnenkort ook de trainers uit onze buurlanden te ontmoeten en samen een regionaal netwerk (RPOT) uit te bouwen!”

Deelnemer van het TAC-project

Dank aan onze pioniers

Een welgemeende dank je wel aan de huidige NPOT-leden en de werkgroep achter dit traject. Dankzij hun enthousiasme, constructieve input en engagement hebben we niet alleen een stevig fundament gelegd, maar ook meteen actie ondernomen.

Wat begon als een Europees project, groeit nu uit tot een duurzame verandering binnen onze organisatie. NPOT is er voor en door vrijwilligers – en dat voel je. TAC gaf ons niet alleen de kaders, maar ook de moed en goesting om het anders aan te pakken. Met oog voor kwaliteit, verbinding en vooral: de kracht van vrijwilligers die groeien, leren en inspireren.

Hun eerste wapenfeiten?

Twee trainingen op het Kadervormingsweekend: één voor nieuwe vrijwilligers en één voor vrijwilligers die nationale trainer willen worden.

Onze NPOT-leden:

Veerle Derave, Stanse Vanneste, Leslie De Rooy, Michelle Kerkhofs, Brigitte Van Kogelenberg, Liesbeth Vanvolsem, Thomas Delrue, Lauranne Pringiers, Astrid Onghena en Driek Schuurmans.

Onze leden van de werkgroep TAC:

Lauranne Pringiers, Astrid Onghena en Driek Schuurmans.

Wil je meer weten over NPOT?
Stuur dan een mailtje naar heleen.masscho@afs.org

Een uitwisselingsreis 2.0

Een AFS-reis door Zuid-Amerika

Kristien, zelf ooit uitwisselingsdeelnemer in Venezuela, ontving enkele jaren geleden Adel uit Chili als gastzoon. Jules, het neefje van Kristien, zat in diezelfde periode in zijn voorbereidingsjaar om met AFS naar Paraguay te vertrekken. Door die gedeelde AFS-ervaring ontstond er een hechte band tussen hen drieën. Die connectie vormde de basis voor een bijzondere reis door Zuid-Amerika: een bezoek aan de plaatsen en families die voor elk van hen belangrijk zijn geweest. Het werd een warme reünie van familie en vriendschap.

Wat was het doel van jullie reis?

KRISTIEN:

“Na wat gepuzzel, lukte het om een reis samen te stellen die de 3 landen combineerde waar we een connectie mee hebben. Tijdens onze “uitwisselingsreis 2.0” wilden we de verschillende gezinnen en een deel van de landen leren kennen. Dat is zeker gelukt! We

zijn bij alle gezinnen met open armen ontvangen en we hebben ons overal thuis kunnen voelen. Hoewel de 3 landen allemaal in Zuid-Amerika liggen en ze overal Spaans spreken, heeft elk land heel duidelijk zijn eigen cultuur en natuur.”

Hoe hebben eerdere AFS-ervaringen jullie blik op deze landen beïnvloed?

JULES:

“Hier in België hoor je vaak slecht nieuws over Venezuela, maar door mijn uitwisseling naar Paraguay weet ik dat de situatie in een land vaak helemaal anders is dan op het nieuws of het internet. Hierdoor ging ik met een open blik naar Venezuela en was ik blij verrast door het land.”

KRISTIEN:

“Tijdens mijn eigen uitwisseling heb ik leren relativeren en heb ik ervaren dat ‘anders’ plezant en leerrijk kan zijn, als je er maar voor open staat. Dat heeft geholpen om met een open blik te vertrekken en om benieuwd te zijn naar specifieke aspecten van de verschillende landen.”

Welke boodschap willen jullie graag doorgeven aan huidige of toekomstige AFS'ers?

JULES:

“Het is heel belangrijk om als gastgezin ook iets te leren over de cultuur van de deelnemer. Zo zul je elkaar veel sneller en beter begrijpen en kun je misverstanden makkelijker bespreken. Daarnaast is relativeren heel belangrijk, een discussie is niet gek, die heb je thuis ook. Maar op sommige vlakken is je visie anders, soms is het beter om gewoon maar mee te gaan dan om steeds weer tegen te strubbelen. Daarnaast moet je ook eigen dingen blijven doen met de mensen waarmee je dat wil doen. Het kan anders heel vermoeiend worden en misschien zelfs iets minder leuk.”

KRISTIEN:

“Ga op uitwisseling om een ervaring te hebben, niet om iets te bereiken. Zelfs als je open-minded vertrekt, kan het zijn dat je jezelf tegenkomt of dat je botst met de verschillen in de cultuur. Voor mij gaf dit inzicht een moeilijk moment, maar wel de kanteling tijdens mijn uitwisseling. Ik heb mezelf daarna kunnen onderdompelen in mijn jaar daar en er vele mooie herinneringen en contacten aan overgehouden!”

VENEZUELA

Puerto la Cruz

genieten van de zon
bezoek aan de plek waar
Kristien gewoond heeft

Caracas

bezoek aan de gastzus
van Kristien

PARAGUAY

Assunción

bezoek aan de plek
waar Jules op uitwisseling was

Binnenland

reizen tot aan de
grens met Brazilië

CHILI

Santiago

bezoek aan Adel en zijn familie

Kust

Chileens wijndomein

Atacama-woestijn

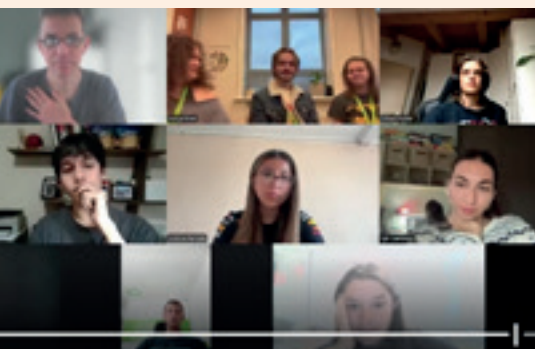

“Een AFS-
uitwisseling is een
verrijking!”

Kristien en Jules

Taal als sleutel tot succes

Hoe AFS Low Lands inzet op sterke taalondersteuning voor een vlotte integratie

We trappen een open deur in als we stellen dat taal één van de belangrijkste voorwaarden is voor een succesvolle integratie. Er wordt door onze organisatie dan ook heel wat geïnvesteerd in de taalondersteuning van onze uitwisselingsdeelnemers. Een overzicht.

Goed begonnen is half gewonnen!

De AFS-taalvoorbereiding begint ruim voor de aankomst van de deelnemer. Een drietal maanden vooraf ontvangen de deelnemers een persoonlijk Busuu-account, waar ze over kunnen beschikken tot het einde van de uitwisseling. Van de deelnemers wordt verwacht dat ze in zelfstudie niveau A1 verwerken.

Het gaat daarbij inderdaad om het verwerken, en minder om het kennen als harde doelstelling. Echt niveau A1 'behalen' enkel op basis van een app is voor heel wat deelnemers wat hoog gegrepen. Het gaat er daarentegen over om met de taal bezig te zijn, de initiële drempelvrees te overwinnen en al met een zekere basiskennis aan te komen in de Low Lands.

Tijdens de online Busuu-voorbereiding hebben alle deelnemers, in kleinere groepjes, 2 contactsessies met Saar, onze online taalleerkracht. Samen met Saar wordt er geoefend, met een grote aandacht voor het spreken.

Busuu?

Busuu is een online platform en app voor het leren van talen, gericht op zelfstudie door middel van interactieve lessen, woordenschat, grammatica en oefeningen met moedertaalsprekers.

Heel wat AFS-partners maken gebruik van het platform. www.busuu.com

Niveau A1

Basiskennis van de taal, bekende dagelijkse uitdrukkingen en eenvoudige zinnen. Het eerste niveau binnen het Europees Referentiekader voor talen.

Opvolging deelnemers

Wist je dat de deelnemers tijdens het online traject gevolgd en aangemoedigd worden door een groepje van 3 vrijwilligers?

De aanhouder wint! Nederlandse les na aankomst

Na aankomst begint het echt en worden de deelnemers in het taalbad gegooid. Naar aloude gewoonte worden ze daarin ondersteund via de taallessen die georganiseerd worden door de lokale comités. Afhankelijk van de regio krijgt dat een specifieke invulling. Heel wat comités werken met een eigen leerkracht die de lokale deelnemers in groep ondersteunt. Andere comités werken dan weer samen met een lokaal CVO, waarbij de AFS'ers soms les krijgen in een eigen AFS-klasgroep, maar soms ook worden toegevoegd aan bestaande NT2-lesgroepen.

In Nederland werkt men dan weer met individuele taalcoaches, die de deelnemers individueel begeleiden. Alle deelnemers te gast in Nederland leggen na afloop van de lessen eenzelfde test op A1-niveau af.

CVO?

Een CVO is een erkende onderwijsinstelling in Vlaanderen waar volwassenen (18+) terecht kunnen voor opleidingen op het niveau van secundair onderwijs. Ze bieden een breed scala aan beroepsgerichte opleidingen, talencursussen (inclusief Nederlands als tweede taal), en andere cursussen aan.

NT2

NT2 staat voor Nederlands als Tweede Taal. Het verwijst naar het onderwijs voor anderstaligen die het Nederlands leren. Het doel is om de Nederlandse taal te leren beheersen voor werk, studie of inburgering.

In het gastgezin en op AFS-activiteiten: zo snel mogelijk Nederlands spreken

Een taal leer je het snelst en het best als je deze moet spreken. Om zo'n taalbad te creëren is het belangrijk om zo kort mogelijk gebruik te maken van een gemeenschappelijke taal (meestal het Engels) en zo snel mogelijk enkel Nederlands te spreken met de deelnemer. We weten dat het schoentje daar vaak een beetje wringt. We schakelen met z'n allen (in gezinnen, op school en tijdens AFS-activiteiten) graag en makkelijk over op het Engels.

De wortel en de stok

AFS zet heel erg in op beloning en een uitnodigende leeromgeving. Zo doen zowel Saar als onze lesgevers in de lokale comités hun uiterste best om de lessen Nederlands niet alleen leerrijk maar ook aangenaam en fijn te maken. Daarnaast winnen de meest actieve deelnemers in de online voorbereiding een gratis 'premium' Busuu-account.

Maar soms is de spreekwoordelijke stok nodig. Niet elke deelnemer toont het juiste engagement met betrekking tot de taal. Als dat aanhoudt, dan creëert dat onvermijdelijk problemen. Het is dus niet alleen noodzakelijk, maar ook in het belang van de deelnemer om op die momenten kordaat te zijn. Dat kan door een opmerking, een gesprek of indien nodig een 'warning letter'.

**"Als je tegen een man praat in een taal die hij begrijpt, gaat dat naar zijn hoofd.
Als je tegen hem praat in zijn taal, gaat dat naar zijn hart." - Nelson Mandela**

Taaltips voor gastgezinnen

Taal is hét instrument voor sociale integratie. Het interculturele avontuur als gastgezin is gestart, en om echt deel te worden van het dagelijkse leven is het belangrijk dat de deelnemer zo snel mogelijk Nederlands leert. Communicatie is immers dé sleutel tot succes bij een interculturele uitwisseling.

Via AFS krijgt elke deelnemer toegang tot een account op de online taaltool Busuu, en in de lokale AFS-comités worden taallessen georganiseerd. Maar de plek waar een deelnemer het meeste Nederlands leert, is nog altijd thuis. Als gastgezin vorm je de eerste, natuurlijke en veilige omgeving waarin taal op een spontane manier wordt opgepikt.

Nederlands spreken klinkt soms makkelijker dan het is. Tijdens de eerste dagen zal er wat Engels of een andere gedeelde taal nodig zijn om dingen uit te leggen. Dat is normaal. Spreek als gezin wel duidelijk af wanneer jullie overschakelen naar Nederlands als hoofdtaal, zodat iedereen weet waar hij aan toe is. Hoe sneller er thuis Nederlands wordt gesproken, hoe beter.

Vlamingen spreken vaak meerdere talen, maar dat kan voor een AFS'er op lange termijn een struikelblok worden. Het is verleidelijk om telkens naar een gemeenschappelijke taal terug te grijpen, maar dat vertraagt het leerproces. Het werkt beter om je boodschap in het Nederlands traag, duidelijk en op verschillende manieren te herhalen. Non-verbale communicatie, zoals articulatie, gebaren, mimiek en oogcontact ondersteunt dit op een warme en effectieve manier.

Hier vind je tips om de communicatie met je deelnemer vlotter, eenvoudiger en leuker te laten verlopen.

1. Spreek vanaf het begin Nederlands

- Start zo snel mogelijk in het Nederlands.
- Gebruik Engels enkel om te vertalen, niet als doeltaal.
- Vertalingen zijn een hulpmiddel, geen hoofdtaal.

2. Gebruik eenvoudige, duidelijke taal (SLA: Simpel - Los - Actie)

Simpel

- Gebruik eenvoudige, alledaagse woorden (zie inspiratie op ishetb1.nl).
- Gebruik herkenbare woorden in plaats van de Nederlandse variant. Autoritair in plaats van bazig, emotioneel in plaats van gevoelig, reactie in plaats van antwoord, realiseren in plaats van beseffen, accepteren in plaats van aanvaarden, ...
- Spreek over concrete acties en dagelijkse situaties: zitten, springen, pakken, wachten...

Los

- Gebruik korte, enkelvoudige zinnen.
- Basisstructuur: onderwerp - werkwoord - rest van de zin.
- Gebruik verbindingswoorden die structuur bieden: en, want, maar, dus, terwijl, tot...

Actie

- Geef duidelijke vragen of concrete instructies.
- Gebruik veel ja/nee-vragen om de taalinteractie eenvoudig te houden.

3. Bouw taal in het dagelijks leven in

- Benoem wat je doet: Ik snij groenten. Ik dek de tafel.
- Laat de deelnemer meedoen en verwoorden wat er gedaan wordt.
- Betrek hen aan tafel, tijdens spelletjes of tijdens uitstapjes.

4. Wat is moeilijk voor deelnemers?

- Beeldspraak en figuurlijke taal.
- Zinnen die niet letterlijk te vertalen zijn (bijvoorbeeld: Doe maar je schoenen uit. Zie je het zitten? Dat valt mee! Dat zegt me niets).
- Uitdrukkingen.
- Valse vrienden, oftewel woorden die in een andere taal iets anders betekenen (slim / braaf / eventueel / controleren / ...).
- Het woord "er" (Hij kan er tegen → benoem concreet waartegen).
- Vermijd deze in het begin of leg ze heel eenvoudig uit.

5. Creëer veilige oefenkansen

- Onderbreek zo weinig mogelijk.
- Corrigeer niet tijdens het spreken.
- Herhaal op de juiste manier zonder de fout te hard te benadrukken.

- Maak het luchtig: fouten maken hoort erbij.
- Gebruik voorbeelden, gebaren en dingen aanwijzen, dat helpt enorm.

Post-it methode

- Post-its zijn een leuke en motiverende manier om snel nieuwe woorden te leren.
- Kleef post-its op allerlei voorwerpen in huis met de Nederlandse naam en eventueel de vertaling in de taal van de deelnemer.
- De post-its samen maken is een gezellige familieactiviteit voor één van de eerste avonden.
- Wanneer een woord bekend is, kan de post-it weggehaald worden.
- Tip: bewaar de verwijderde post-its. Taal leren is vallen en opstaan, en herhalen helpt.

6. Werk ook met geschreven taal

- Niet alleen spreken, maar ook kijken en lezen helpt bij het verwerven van Nederlands.
- Tekenfilms gebruiken meestal trage, heldere taal en basiswoordenschat.
- Zet de Nederlandse ondertiteling aan wanneer je samen televisie of films kijkt. Zo koppelt de deelnemer klank en beeld aan geschreven taal.
- Leestip: Nieuw in Antwerpen. Speciaal geschreven voor beginners en bouwt op qua moeilijkheidsniveau.
- Andere leestips: alle boekjes van Lezen voor Iedereen.

7. Maak het leuk en spontaan

- Zorg dat oefenkansen positief, ontspannen en spontaan blijven.
- Enthousiasme helpt meer dan druk.
- Geef complimenten wanneer je deelnemer nieuwe woorden gebruikt.

8. Afstemmen met school en AFS

- Stimuleer je deelnemer om gebruik te maken van taalondersteuning op school.
- Merk je dat de taalontwikkeling stilvalt? Laat het AFS weten! We denken graag mee.

Francesco over de impact van Intercultural Communication Learning

Hoe vrijwilliger Francesco jongeren inspireert met interculturele communicatie

Wie ben je en wat is je rol bij AFS Low Lands?

Mijn naam is Francesco, ik ben Italiaan en heb ook een aantal jaren in Spanje gewoond. Vanwege mijn interculturele ervaring ben ik geselecteerd als European Solidarity Corps (ESC) vrijwilliger bij AFS Low Lands.

Waarom ben je vrijwilliger geworden bij AFS Low Lands?

Ik besloot een nieuwe ervaring op te doen in een andere omgeving en kennis te maken met nieuwe culturen en tradities. De missie van AFS maakte diepe indruk op mij, vooral omdat ze studenten blijvende herinneringen en authentieke ervaringen biedt die hun leven verrijken.

Wat is Intercultural Communication Learning en waarom is het zo belangrijk?

Tijdens mijn tijd als vrijwilliger heb ik op basis van ICL, Intercultural Communication Learning, workshops opgezet

en gegeven op verschillende scholen in België. Door deze aanpak ben ik intercultureel gaan zien als meer dan alleen maar gewoonten; het is een manier van communiceren die onze culturele achtergrond uitdrukt via relaties tussen verschillende culturen. Als we iemand ontmoeten die anders is dan wij, kunnen er soms stereotypen en vooroordelen ontstaan. Daarom vind ik het belangrijk om jonge generaties te leren anderen met een open houding te benaderen – niet noodzakelijkerwijs met dezelfde waarden of perspectieven, maar door hen te accepteren en te proberen te begrijpen.

Wat heb je zelf geleerd tijdens deze ervaring?

Ik heb geleerd dat ieder van ons het resultaat is van lagen van tradities en gewoonten die op specifieke momenten naar voren komen. Als expat heb ik jarenlang multiculturaliteit van dichtbij meegemaakt, maar het was echt verhelderend om dieper op deze concepten in te gaan en ze te structureren. Ik heb ook Nederlandse lessen gevolgd bij het CLT-centrum in Leuven, en het was inspirerend om mensen van verschillende culturen en nationaliteiten te zien samenwerken met hetzelfde doel.

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

Deze ervaring heeft me geholpen om onderwijs vanuit een nieuw perspectief te bekijken, vooral in tijden waarin individualisme sterk aanwezig is. Ik ben nog aan het onderzoeken hoe ik deze interesses kan combineren, maar

voordat ik naar België kwam, werkte ik als taaldocent en ik weet dat de wereld van internationaal onderwijs mij het meeste plezier geeft. Ik hoop te blijven werken aan projecten die culturen verbinden en jongeren helpen groeien door interculturele ervaringen.

Francesco's periode bij AFS Low Lands is inmiddels afgerond. We willen Francesco heel erg bedanken voor zijn inzet!

Te gast in binnen- en buitenland

Het gezin Neiryndck: zend- en gastgezin

- **Martin, 17 jaar: trimester in Vlaanderen**
Guldensporencollege, Kortrijk

Ieder jaar zijn er heel wat ouders die hun zoon of dochter op buitenlands avontuur laten vertrekken. Dat is enkel mogelijk omdat er ook in het buitenland gezinnen zijn die hun huis en gezin tijdelijk openstellen voor buitenlandse jongeren.

Er zijn ook gezinnen die beide combineren; ze hebben een eigen kind dat in het buitenland verblijft, en tegelijkertijd ontvangen ze een buitenlandse jongere.

Zo ook het gezin Neiryndck uit Kortrijk. Gast- en zendmoeder Viktoria vertelt.

“Ons verhaal begint eigenlijk heel wat jaren terug. Mijn man en ik gingen elk met AFS naar het buitenland. Hij naar Venezuela, en ik vanuit Hongarije naar België. Toen ik in België verbleef was hij vrijwilliger bij de lokale AFS-werking. Na mijn te-

rugkeer naar huis bleven we sporadisch contact houden. Vijf jaar later keerde ik terug naar België, en van het ene kwam het andere.

Ondertussen verblijft onze eigen dochter een jaar in Paraguay. Ze stelt het er nu goed, maar de start was moeilijk. Eliza moest al snel van gastgezin veranderen, en dat gaf zowel haar als ons de nodige slapeloze nachten.

We werden eerder al gevraagd om gastgezin te worden, maar hielden de boot om praktische redenen af. Het idee bleef echter altijd in ons hoofd spelen, en nu leek het ons het juiste moment.

Martin voegt zich de komende drie maanden bij ons gezin. Eliza was er eerst niet zo blij mee omdat ze zelf dolgraag gastzus wilde zijn voor Martin.

Op hetzelfde moment gast- en zendgezin zijn heeft voor- en nadelen. De moeilijke start van Eliza gaf ons zorgen, en dat zag Martin natuurlijk ook. We hebben er wel over gewaakt dat hij er niet te veel last van had. Tegelijkertijd was het voor hem ook leerrijk om te zien dat niet alles altijd perfect verloopt.

Maar er zijn natuurlijk vooral veel leuke aspecten aan de dubbele rol. Zo zorgt de aanwezigheid van Martin dat we beter kunnen begrijpen wat Eliza en haar gastgezin ginder beleven.

Het helpt bovendien om je eigen rol, principes en gewoontes als ouder te relativeren en in perspectief te plaatsen. En dat is prettig en leerrijk.”

- **Eliza, 17 jaar: jaar in Paraguay**
Colegio Parroquial Privado Subvencionado, Santa Rosa de Lima

Het effect van het European Solidarity Corps

AFS-vrijwilliger Tine over ESC in Loannina, Griekenland

Exact 10 jaar geleden vertrok ik met AFS op trimesteruitwisseling naar Italië, en het klinkt als een regelrecht cliché, maar deze ervaring heeft mijn leven veranderd, in zoveel aspecten.

Nadien stond ik te popelen voor nieuwe avonturen. Via vrijwilligerswerk bij AFS leerde ik over het European Solidarity Corps (ESC), een programma waarmee je voor korte of lange termijn vrijwilligerswerk kan doen in Europa, bij projecten gelinkt aan community, solidariteit en dergelijke. Maar de online databank met deelnemende organisaties vond ik niet zo gebruiksvriendelijk en de hoeveelheid aan kansen was overweldigend, dus liet ik het idee een beetje varen. In de zomer van 2024 nam ik deel aan een kort Erasmus+ project in Loannina, Griekenland waar ik een klik voelde met de organisatie die het organiseerde, Youth Center of Epirus. Zo kwam ik te weten dat zij ook werken met ESC. Als ik ooit ESC wil doen, dan zal het hier zijn, bedacht ik en zo vertrok ik in februari 2025 naar Loannina.

Voor 6 maanden organiseerde ik samen met andere vrijwilligers activiteiten voor niet-begeleide minderjarigen in een opvangcentrum, gaande van goochelshows tot gezelschapsspelletjes tot het koken van lievelingsgerechten. We spendeerden ook uren op kan-

toor om te brainstormen, samen voor te bereiden en te werken aan een persoonlijk project; iets waar jezelf naar toe wil werken of wil bereiken.

Aangezien ik zelf professionele ervaring heb in het werken met mensen op de vlucht vond ik het interessant om met minderjarigen te werken, en was dit deels waarom ik voor dit project heb gekozen. Ook wilde ik meer te weten te komen over Griekenland, als eerste aankomstland voor mensen in de EU. Maar werken met deze jongeren is geen gemakkelijke opdracht, aangezien zij zich in een erg kwetsbare positie bevinden. Ik vind het dan ook belangrijk om mee te geven dat je hier niet onbezonnen aan moet beginnen. Dit project vereist nederigheid, respect, veel flexibiliteit en een grote kritische blik naar jezelf toe.

Tijdens ESC woon en werk je vaak samen met de andere vrijwilligers van jouw project, wat zeker een uitdaging kan zijn. Je leeft op een intense manier samen en het is dan ook belangrijk om een open houding aan te nemen en om respectvol te communiceren. Ik heb hier erg veel geleerd over mezelf en ik heb veel nieuwe inzichten opgedaan. De meeste vrijwilligers hebben allemaal zulke diverse achtergronden, wat erg interessant is.

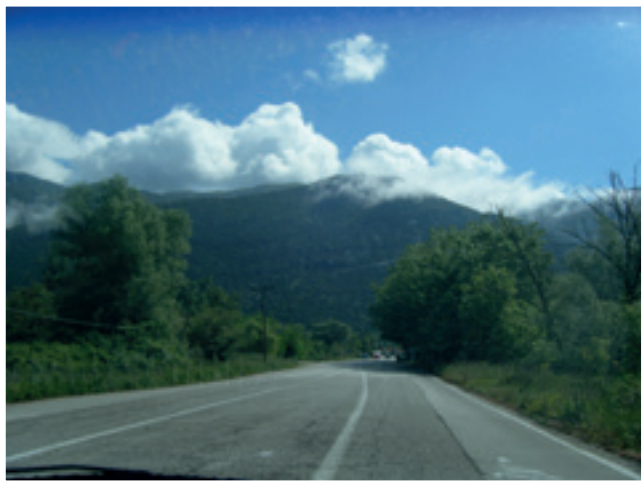
Voor mij was het belangrijk om ook mensen te zoeken buiten het vrijwilligerswerk. Ik nam Griekse lessen, ging veel wandelen en alleen op pad, maakte Griekse vrienden en vond andere mensen in andere vrijwilligersprojec-

ten, waar ik een warme vriendschap mee heb opgebouwd. Voor mij was het echt belangrijk om ook een eigen leven te leiden in Loannina, en dit kan ik dan ook iedereen aanbevelen. Ga op zoek naar kleine dingen die jij wilt doen, waar jij energie van krijgt of wat jij wilt leren. Het maakte mijn ervaring nog intenser, om zo uit mijn comfortzone te komen.

Loannina zelf ligt in het prachtige noorden van Griekenland, en ik heb van de periode ook gebruik gemaakt om te reizen, wat ik iedereen kan aanraden. Griekenland heb ik echt omarmd. Met Pasen ben ik zelfs terug geweest naar mijn eigen Italiaanse gastgezin van AFS - en de cirkel was rond.

ESC vind ik persoonlijk een prachtige kans als je jezelf wil verdiepen in een onderwerp of interesse waar je zelf al wat ervaring mee hebt, of waar je veel over wil leren. Voor mij was het een ideale kans om mijn professionele kennis te verbreden. Maar het heeft mijn blik verruimd, op nog zoveel andere manieren. Het was ook erg fijn dat AFS me hierin kon begeleiden, wat voelde als thuiskomen.

ESC is vooral ook een kans om te springen, om nieuwe mensen en perspectieven te leren kennen en ik ben enorm dankbaar dat ik deze kans heb gekregen. Want de ervaringen, moeilijke maar ook mooie momenten, en vooral de mensen die ik heb ontmoet, zullen me nog voor erg lang bij blijven - om ook weer te eindigen met een cliché.

AFS-journalisten aan het woord

Lilli in Hongarije

Echte wijsheid vind je in ervaringen.

Hey! Mijn naam is Lilli en ik ben zestien jaar oud. Ik woon samen met mijn zus, mama en papa in België en heb de kans gekregen om op uitwisseling te gaan naar Hongarije. Ik ben enorm dankbaar dat ik deze droom mag waarmaken en hoop op een ervaring die mij veel zal bijleren over wie ik ben en het nieuwe land waar ik zal vertoeven.

Toen ik te horen kreeg dat ik met AFS op uitwisselingsproject mocht, kon ik het eerst werkelijk niet geloven. De realisatie dat ik was uitgekozen was voor mij echt onwerkelijk. Ik zit op het puntje van mijn stoel te wachten tot ik het avontuur mag instappen. Een echt volledig nieuwe wereld. Eentje die ik helemaal vanaf nul mag ontdekken en helemaal op mijn eigen houtje zal leren kennen. Een nieuwe cultuur, nieuwe taal, nieuwe vriendschappen, verhalen die gedeeld zullen worden en vooral het vele plezier dat beleefd zal worden. Ik kan echt niet wachten!

In dit AFS avontuur springen is uitdagend en wat al zeker is, is dat het zwaar zal zijn. Maar ik weet ook dat je in het leven alleen maar kan leren door fouten te maken. Stel dat je nooit fouten zou maken, dan zou je zo dom zijn als een ezel! Wij mensen leren door fouten te maken. Door te vallen en weer op te staan, door te vechten en door te klauteren tot we ons doel bereikt hebben. Het is een deel van het leven en dat zijn de momenten waar je stukjes van

jezelf tegenkomt die je nog niet eerder hebt gezien.

Volgens mij kan je veel weten en leren van boeken, maar je kan pas echte wijsheid vinden in ervaringen en dat vraagt om een heel dikke hoop moed. Dit is de reden dat ik vertrek, om mezelf te vin-

den in een periode waar je jouw dapperste zelf naar boven moet halen. Dus binnen twee maanden vertrek ik, op reis naar een land waar ik bijna niets over weet, maar dat ik wil leren kennen om er met volle teugen van te genieten. Hongarije, here I come!

Itse in Costa Rica

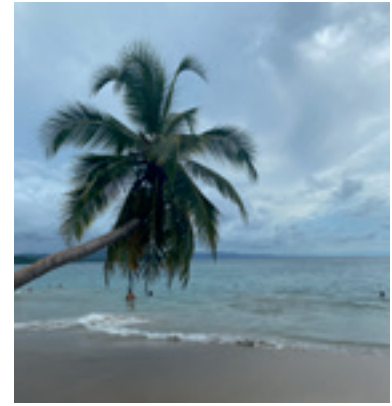
Fear comes from inexperience, not incapability.

Hola! Ik ben Itse en ik ben nu net iets meer dan 3 maanden op uitwisseling in Costa Rica. Voor vertrek dacht ik dat die eerste maanden zeker het moeilijkste zouden zijn, maar dat was eigenlijk helemaal niet het geval! Tijdens die eerste maanden merk je zeker wel in bijna alles de verschillen op met je thuisland, maar je nieuwsgierig- en leergierigheid maken die verschillen juist leuk en interessant, en allesbehalve onaangenaam. Ik herinner me vooral hoe erg het aanpassen was met de school; les van 7:00 tot 16:40, bijna geen leerwerkboeken maar enkel de kopieën die leerkrachten bezorgen, een uniform dragen, het persoonlijke telefoonnummer krijgen om elke leerkracht te kunnen bereiken via Whatsapp in plaats van via e-mail,... dat was voor mij echt gek. Die eerste paar schoolweken waren dan ook best vermoeiend, maar gelukkig was iedereen echt enorm behulpzaam, en heb ik in mijn klas ook 2 vriendinnen gemaakt die me tot op de dag van vandaag nog steeds heel erg helpen.

Daarnaast was ook het leren van de taal, Spaans, iets waar ik best bang voor was. Ik heb namelijk geen talenknobbel en had niets op voorhand geleerd. Bovendien wist ik dat ik thuis met mijn gastouders Engels zou spreken, omdat dat een van de redenen was waarom ze een deelnemer in huis wilden nemen. Maar ook dat viel, uiteraard, heel goed mee. Ondertussen ben ik natuurlijk nog helemaal niet vloeiend in het Spaans, maar versta ik toch wel zeker 90% van de dingen die mensen tegen me zeggen en ook basisgesprekken voeren gaat prima. De leerkrachten op school en mijn vrienden zijn altijd heel begripvol geweest wanneer ik iets niet begreep of niet kon zeggen, en ze deden met plezier telkens de moeite om voor misschien wel de 10e keer in 5 minuten tijd hun vertaalapp boven te halen. Veel leerkrachten hebben me tijdens de eerste examenperiode zelfs mijn examens in het Engels laten invullen omdat ze zélf heel graag Engels wilden bijleren.

Tot slot kan ik natuurlijk ook mijn geweldige gastgezin niet vergeten, de mensen met wie ik naast mijn vrienden op school uiteraard het meeste tijd spendeer. Natuurlijk was dat ook iets waar ik schrik voor had: gaan we wel overeenkomen? Gaan we elkaar wel goed begrijpen? Gaan

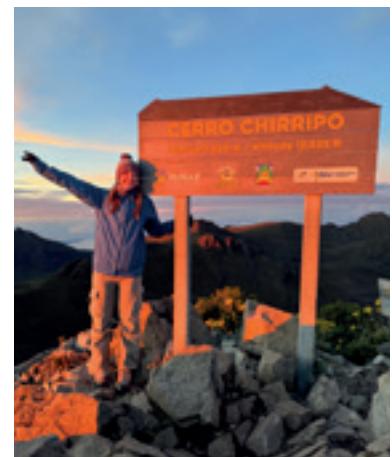

we samen leuke dingen kunnen doen en veel kunnen lachen? Het antwoord op al die vragen is: absoluut! Het is ongelooflijk hoe erg je met mensen een band kan opbouwen op zo'n korte tijd, wanneer je je beide gewoon openstelt en heel (heel heel) veel praat met elkaar. Onlangs hebben mijn gastmama en ik nog samen de hoogste berg van het land beklommen, de Cerró Chirripó, en het voelde aan alsof we al op onze 10e gezamenlijke reis waren.

Kort samengevat is de conclusie na 3 maanden dat het alleen maar eng is omdat het nieuw en onbekend is, of zoals één van mijn favoriete quotes het zegt: "fear comes from inexperience, not incapability".

Hasta luego!

Itse

Maak kennis met de AFS EVA- en ADAM-werking

Misschien is het EVA en ADAM uitwisselingsproject voor gast- en zendouders en vrijwilligers van AFS je minder bekend? Het is een uitwisseling voor personen ouder dan 35 jaar, onder het motto "Europa Voor Allen". Concreet betekent dit dat er 4 of 5 buitenlandse dames (bij de EVA-uitwisseling) of heren (bij de ADAM-uitwisseling) naar een comité komen. We koppelen elke buitenlandse dame (of heer) aan een Vlaamse dame (of heer). Dus "jouw" dame (of heer) verblijft een week in jouw huis en als jij naar je gast gaat, verblijf jij een week bij haar (of hem) thuis.

Je kan je kandidaat stellen om in 2026 met leden van je comité uit te wisselen. We vragen de leden van het Vlaamse comité om een programma uit te werken om samen met de buitenlandse kandidaten te doen. Dit kan gaan van een stadsbezoek, samen koken, samen wandelen of fietsen ...

Meer toelichting over het financiële luik:

Wanneer de buitenlandse deelnemers hier komen, betaal je de onkosten voor je eigen gast. Dit kan zijn: een museumbezoek, openbaar vervoer, drankje op een terras ... Als jij dan in het huis van je gast verblijft, betaal je enkel het vliegticket, in het buitenland ben jij dan te gast.

Zie je deze uitwisseling wel zitten? Stel je dan zo vlug mogelijk kandidaat bij Karine De Bock, karine36L@hotmail.com.

In Vlaanderen is het bestuur samengesteld uit 12 EVA-dames en 1 ADAM-heer. Het bestuur wisselt een actieve vergadering af met een vergadering op het AFS-kantoor en een online-vergadering.

De "actieve" vergadering vond plaats in Sint-Niklaas. Brigitte, de voorzitter van DAS, verwelkomde ons in het Vrouwencentrum om daar te vergaderen. In de namiddag kregen we een interessante rondleiding in Sint-Niklaas, door gidsen Brigitte en Bea, leden van het oudercomité van DAS. De Art-Nouveau stijl heeft nu geen geheimen meer!

Op de online-vergadering bespraken we de voorbije uitwisselingen en bekeken we ook de toekomstige uitwisselingen. In 2026 zijn er al uitwisselingen gepland met Sicilië, Italië, Servië en Turkije.

We bekeken foto's en zagen dat Elvis, een nieuwe uitwisselingsdeelnemer van ZAN, nu verblijft in Adana. Hij is daar gaststudent bij Besime, een Turkse EVA-dame die dit jaar uitwisselde met Karine, een EVA-dame uit comité DAS. Met AFS worden mooie uitwisselingen en vriendschappen gecreëerd!

Fijne Feestdagen!

namens AFS Low Lands

Volg ons op TikTok, Facebook en Instagram: @afslowlands